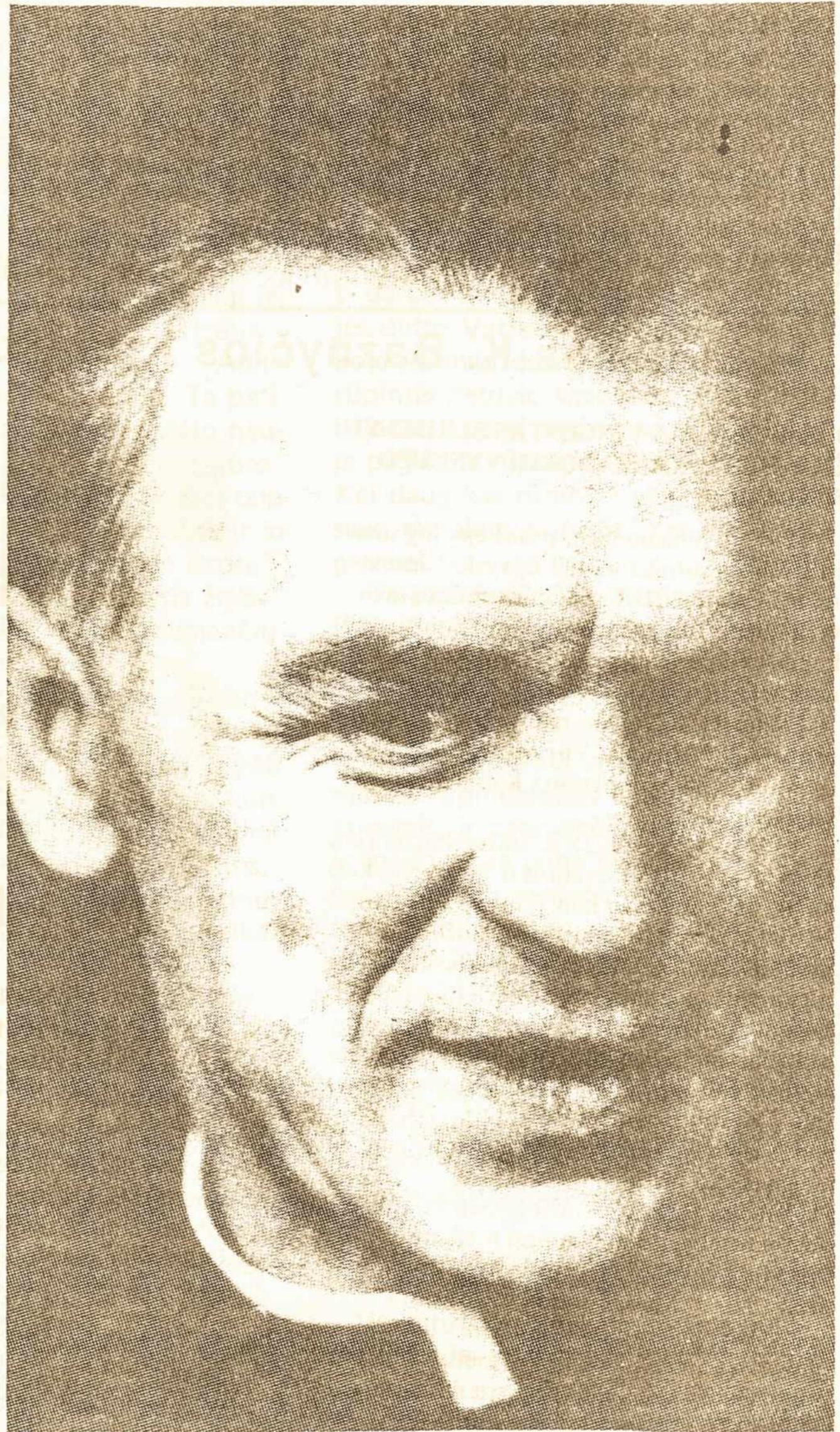

Žymūnai - tautos lobis

Bendrove, gaminanti plieną Šiaurės Amerikoje, dažnai skelbia šūkį: "Mūsų gaminyš - plienas, mūsų jėga žmonės. Kai tai girdėdamas pagalvoji apie savo tautą, pamatai kad ir jos stiprybė glūdi žmonėse. Kiekviena tauta turi savo didesnę ar mažesnę pramonę, gaminančią įvairius praktinio gyvenimo reikmenis, tačiau pagrindinę tautos stiprybę sudaro žmonės. Tai galioja net ir pažangios technikos tautai, apsiginklavusiai moderniausias ginklais, kurie yra ne kas kita, kaip plienas. Jeigu tautoje nėra stiprybės, moralinio ryžto, vyrauja suglebinimas ir sugedimas - joks plienas ir jokie ginklai tokios tautos neišgelbės. Tuo tarpu tauta, kuri mažai teturi plieno, bet apšėiai dvasinio lobiai bei ryžto, gali daug pakelti, daug iškentėti ir pagaliau laimėti. Tai sakydami, galvojame apie savąją lietuvių tautą, kuri medžiaginio plieno neturi, bet nestokoja moralinio bei dvasinio. Ji praktiškai yra išugdžiusi ne tik garsiuosius karalius bei kunigaikščius, bet ir dvasinio gyvenimo vadus. Vieni jų yra pasiekę net pasaulinę plotmę, kiti įsitvirtinę vien savoje tautoje. Tie žmonės yra nenuperkamas tautos lobis, kurio mes dažnai nematome, jo esimo nejaučiame, tačiau pasižvalgę pastebime, kad jų įtaka tautos gyvenime yra lemianti.

KAI PAŽVELGIAME į tautos praeitį, visose srityse randame pavardes žmonių, kurie lėmė tautos gyvenimą. Politiniame gyvenime randame karalius, kunigaikščius, etmonus, prezidentus ir kitokius didžiuosius, kurie savo ryžtu bei veikla formavo tautos gyvenimą. Savos raštijos srityje randame visą eilę žymūnų, pradedant Mažvydu, Donelaičiu, baigiant Maironiu, Brazdžioniu ir kitais. Dailės srityje turime Čiurlionį, Galdiką, Valių ir t.t. Neatsilieka ir muzika - joje taip pat turime savo kompozitorių. Minties pasaulyje pastebime Salkauskį, Maceiną, Girnių... Religinėje srityje matome visą eilę didžiųjų vyskupų. Tai tikrai kelios iliustracijos rodančios mūsų tautos turiningumą. Tiesa, ne visi tie žymūnai yra pasaulinio masto, tačiau tautos gyvenime jie lemia nemažiau. Dėlto svarbu jų neprarasti. Jie turi išlikti tautos gyvenime savo darbais, kūriniais, mintimis, pavyzdžiu, formuojančia įtaka. Nepaprastai didelis būtų nuostolis tautai, jeigu jinai jų netektų. Tie žymūnai yra nepakartojami ir už jokių pinigų nenuperkami. Jų išlikimas tautoje yra dvasinis lobis, kuris sudaro moralinę jėgą. Nuolat žvelgdami į juos, stiprėjame, mokomės, guodžiamės, turtėjame dvasine prasme. O kad galėtume į juos nuolat žvelgti kaip į tautos žvaigždes, jie turi būti matomi. Suvartyti į archyvus, jie dingsta iš akių ir žmonių širdžių.

NORINT, kad mūsų žymūnai neišnyktų iš tautos horizonto, reikia pasirūpinti matomu jų išlikimu. Taip, jie išliko ir dar išliks istorijoje. Daugelis ten juos atras, tačiau jų dvelkimas iš istorijos puslapių nėra labai paveikus ir sunkiau pasiekia mases. Apčiuopiamiau išlieka tie žymūnai, kurių darbai yra akivaizdūs. Bene laimingiausi šia prasme yra dailininkai, rašytojai, architektai. Jų darbai yra visiems matomi, prieinami. Jie kalba gyviesiems išties šimtmečius. Prie jų pastaraisiais metais prisidėjo ir muzikai bei dainininkai, nes naujoji technika jau moka išsaugoti jų kūrybą ilgiam laikams. Naujausias išradimas - vaizdo išsaugojimas filmuose. Tai pati gyviausia išlikimo forma, linanti parodyti gyvą žmogų būsimoms kartoms. Šiuo

Kunigas profesorius STASYS YLA, daugelio knygų ir kitų darbu autorius, kuriam 1982 m. gegužės 21 dieną suėjo 50 metų kunigystės sukaktis. Platesnis aprašymas 3-čiam psl.

du žymūnas galės prabilti gyvu žodžiu net ir tuomet, kai jo kaulai bus sutrūniję. Todėl dabar pats laikas atkreipti dėmesį į garsinę vaizdajuostę, kuri gali įamžinti daug dabarties žymūnų, svarbių tautos ateičiai. Jau girdėti viena kita privati iniciatyva toje srityje, bet ji nėra pakankama. Mūsų kultūros centrams derėtų į tai pažvelgti ryžtingiau ir planingiau, nes tokie užmojai yra susiję su didelėmis išlaidomis. Dar nevelu pradėti naujus žingsnius toje srityje ir prisidėti prie tautos žymūnų išsaugojimo ateičiai.

Tėviškės Žiburiai

SPAUDOS MĖNUO

Lietuvos nacionalinė Mažvydo biblioteka IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVA"

SEM AN A R Y O

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 200,00

Už skelbimu kalba ir turinį. Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 55

J. E. VYSKUPAS VINCENTAS SLADKEVIČIUS UŽIMA KAIŠIADORIU VYSKUPO SOSTA

1982 m. birželio mėn. paaikėjo, jog sovietinė valdžia sutinka leisti J.E. vysk. Vincentui SLADKEVIČIUI grįžti iš tremties į savo vyskupiją ir tuo pačiu leisti konsekruoti vyskupu Telšių vyskupijos valdytoją kun. Antaną VAIČIŪ.

Liepos 16 d. Vakarų radijo stotys oficialiai paskelbė šią žinią. Visi nekantriai laukė tremtinio vyskupo ingresso į Kaišiadorių vyskupijos katedrą.

1957 m. gruodžio 25 d. arkivyskupas Teofilus MATULIONIS, tautos ir Bažnyčios kančiny, pakonsekravo kun. Vincentą SLADKEVIČIŪ vyskupu be sovietinės valdžios sutikimo. Siekdama pajungti Lietuvos bažnytinę hierarchiją savo interesams, sovietinė valdžia neleido naujai konsekruotam vyskupui, jau anksčiau spėjusiam užsitraukti valdžios nemalonę už ištikimybę Bažnyčiai, eiti savo pareigas. Tremtyje vysk. Vincentas SLADKEVIČIUS išbuvo 23 metus, o vyskupu be pareigų – beveik 25 metus.

Per visą tą laiką tikinčioji Lietuva meldėsi už tremtinį vyskupą; kunigai ir tikintieji rašė peticijas, ėjo net į lagerius ir štai... tremtiniui leista užimti Kaišiadorių katedros sostą.

Vyskupo Vincento SLADKEVIČIAUS ingresas yra viena iš didžiausių Lietuvos Katalikų Bažnyčios pergalių, pagrįstu didelėmis aukomis.

1982 m. rugpjūčio 8 d. anksti rytą Pabiržės bažnyčia (Panevėžio vyskupijoje) buvo pilna žmonių, norinčių prisiveikinti su vysk. Vincentu SLADKEVIČIŪ.

Pakeliui į Kaišiadorių vyskupiją tremtinį vyskupą ant kelio pasitiko atsisveikinti šimtai Pasvalio ir Pumpėnų parapijų tikinčiųjų. Dėl šių palydų Pumpėnų ir Pasvalio kunigams net teko aiškintis Pasvalio raj. vykđ. komite.

Atvykstanti vyskupą valdžia leido pasitikti tik prie Kaišiadorių katedros šventoriaus vartų. Nežiūrint valdžios pastangų, kiek galima sumenkinti iškilme, tikinčiųjų prisirinko

Vysk. Vincentas Sladkevičius, Kaišiadorių vyskupijos apaštališkasis administratorius.

labai gausiai. Minia su gėlėmis užpildė gatvę nuo šventoriaus iki centrinės gatvės. 12.30 val. pradėjo iškilmingai gausti katedros varpai. Pasirodžius vyskupui, minia klojo ant mašinos ir žemės gėles, plojo rankomis – kaip kas sugebėjo, taip ir reiškė savo džiaugsmą. Iš miesto Vykdomojo komiteto pro langus ir nuo durų iškilme stebėjo pareigūnai, milicininkai ir saugumiečiai. Tai buvo gera pamoka Lietuvos valdiškiems bedieviams: kokios tuščios jų pastangos suniekinti Bažnyčiai ištikimus vyskupus ir kunigus

Iškilmeje dalyvavo vyskupai – Liudvikas POVILONIS, Julijonas STEPONAVIČIUS ir Antanas VAIČIUS kartu su vysk. Vincentu SLADKEVIČIŪ koncelebravė šv. Mišias Mišių metu kalbėjo pats Kaišiadorių vyskupas. Štai jo pamokslo santrauka:

“Lygiai prieš 50 metų, 1932 m. čia, šioje katedroje, aš stovėjau paskui ateitininku vėliavą kaip mažas dvylikametis berniukas. Vaikiškais, bet pilnais entuziazmo balseliais mes giedodavome ateitininku himna. Dabar, praėjus 50-čiai metų, aš vėl stoviu prieš jus

kaip šv. Tėvo paskirtas Kaišiadorių vyskupijos apaštališkasis administratorius, jūsų vyskupas ir ganytojas. Jūs žvelgiate į mane smalsiais žvilgsniais, tarsi klausdami: kuo būsi? I šį klausimą neatsakysiu ir negaliu atsakyti, – i tai atsakys visas mano gyvenimas, atsakys istorija ir Dievo teismas. Aš galiu tik pasakyti, kuo aš privalau būti pagal Kristaus mintį ir Bažnyčios paskyrimą. Šitai aiškiausiai atskleidžia šv. Tėvo Jono Pauliaus II telegrama, pasiūsta mūsų krašto vyskupų konferencijos pirmininkui vysk. Liudvikui POVILONIUI. Šventasis Tėvas, atsiųsdamas tokią turiningą, nuostabią mūsų paguodžiančią telegramą, parodė mūsų kraštui nepaprastą palankumą. Dabar visi atidžiai išklausykime šv. Tėvo telegramos žodžius:

“Paskatinti meilės ir rūpesčio Mums labai brangiai Lietuvos Bažnyčiai. Mes kreipiamės i brolius Vyskupus ta palaimingą dieną, kuria konsekruojamas naujas vyskupas Antanas VAIČIUS, kuris valdys kaipo Apaštalinis Administratorius Telsių Vyskupija ir Klaipėdos Prelatūra. Tos katalikiškosios bendruomenės džiaugsmu ir Mes džiaugiamės ypač, kad vienu kartu ir garbingasis sielų ganytojas Vincentas SLADKEVIČIUS užima savo vyskupavimą kaipo Kaišiadorių Apaštalinis Administratorius.

Vyskupas tikrai yra Bažnyčiai Dievo suteikta neįkainuojama dovana, nes Vyskupas užima apaštalu vietą ir ranku uždėjimu bei konsekavimo žodžiais įgyja Šventosios Dvasios malonę ir šventa charakteri. To galia prakilniu ir nuostabiū būdu jis atstovauja pati Kristu. Mokytoja, Ganytoja ir Vyskupa ir veikia Jo Asmens galia, kad suburtų Dievo tauta tiesoje ir šventume ir ja rūpintūsi melddamasis, sakydams pamokslus ir atlikdamas visus meilės darbus.

Kunigai gi, kurie yra visos Kristaus kunigystės dalyviai tarnauti Dievo tautai, dėl šio dalyvavimo kunigystėje ir pasiuntinybėje, pripažįsta vyskupa savo tėvu ir jo su pagarba teklauso. Pagaliau visa katalikiškoji bendruomenė, kurios tikėjimas yra išbandytas tiesos sunkenybiu ir vargu, teranda savo ganytojuje sielos globa, užsidegima ir sustiprinima išverti tikėjime su galinga viltimi ir meilės atrama, kad galėtu gyventi vertingai, praktikuodama krikščioniškas dorybes, kurios papildo tautos išsiauklėjimą ir mokslingumą.

Lietuvos katalikiškąja šeima pavedame Dievo Gimdytojai, gailestingumo Motinai, meilės pilna širdimi suteikdami Apaštalinį palaiminimą vyskupams, kunigams, jaunuoliams, pašauktiems i Viešpaties dalia, taip pat visiems pasišventusiems Dievo garbinimui ir visiems tikintiesiems.

Popiežius Jonas Povilas II

(bus daugiau)

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDENCIA
C.P.4421-01000 S. Paulo, SP

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R. Cap. Pacheco Chaves 1206 fone: 273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Pagrindinė jo žvaigždė – kunigystė

Kunigui Stasiui Ylai penkiasdešimt kunigystės metų

Tarp gausių vyresniosios kartos žmonių sukakčių – sidabrinių, auksinių ir deimantinių iškyla kunigo ir profesoriaus Stasio Ylos veidas, paženklintas auksu, nes jame spindi 50 metų kunigystė. Ir tai anaipol neperdėtas pasakymas. Daugelio akyse Stasys Yla figūruoja kaip rašytojas, teologas, istorikas, visuomenės veikėjas, įžvalgus veidų stebėtojas, maldų tekstų kūrėjas. Tiesa, jis toks ir yra, bet virš visko šviečia jo kunigystė kaip pagrindinė žvaigždė, apie kurią kaip branduolį telkiasi visi kiti dalykai.

Mūsų tautos istorijoje matyti žymių kunigų, apie kuriuos kalba moksliniai raštai, enciklopedijos, veikalai. Juose aiškiai matyti, kad kunigystė lieka lyg ir šešėlyje, o j pirmą eilę iškyla kitokie darbai, moksliniai, literatūriniai, meniniai, visuomeniniai. Kas kita matyti kun. St. Ylos gyvenime: jis yra daug knygų parašęs, daug įvairių darbų nuveikęs, bet niekur savo kunigystės nepridengęs. Ji yra jaugusi jo sieloje nuo pat jaunystės, subrendusi įvairiose gyvenimo kovose, neatskiriama nuo jo asmenybės.

Ta kunigo Stasio Ylos kunigystė yra gilus rūpestis kiekvienu žmogumi, rūpestis, sklindąs iš krikščioniškos širdies. Ji primena garsiojo kunigo Bosko posakį: "Da mihi animas, cetera talle" (duoki man sielas, visa kita atimki). Ši boskiška laikysena betgi reiškėsi kitokiais būdais nei kun. J. Bosko gyvenime. Kun. St. Ylai nereikėjo eiti į gatves jį ieškoti našlaičių – jo žodžio laukė mokyklos mokiniai, organizacijose dalyvaujantis jaunimas.

Tokios sukaktuvinininko kunigystės laukė ir Kauno kunigų seminarijos klierikai, ir teologijos fakulteto stu-

dentai, kuriems jis dėstė sielovados mokslą ir moralinę teologiją. Jo studentai jautė, kad atėjo naujo tipo kunigas, kuriam kunigystė yra rūpestis žmogumi, pasiaukojimas idealui, o visa kita – pagalbinių dalykai, nors ir labai svarbūs.

Kun. St. Ylos kunigiška dvasia buvo ryški ir pirmuosiuose jo raštuose bei straipsniuose, kaip "Pasiryžėliai ir laimėtojai", "Dvasinė kaimo krizė ir kunigas", "Dabarties žmogus", "Ateina naujas kunigas" ir kituose. Ta pati dvasia net dar ryškiau suspindėjo naujuose maldų tekstuose, jo sukurtuose ir plačiai vartojamuose tikinčiųjų, taipgi jo sukurtose Mišių giesmėse. O ir jo moksliniuose veikaluose, ypač istoriniuose, matyti tas pats rūpestis žmogumi, ypač savo tautiečių, kovojančių už savitą egzistenciją.

Kai Lietuvą užliejo raudonoji banga iš rytų, kun. St. Yla su daugeliu savo tautiečių atsirado Vokietijoje 1940 metais. Berlynę sutelkę tautiečiai kun. prof. St. Ylą pasirinko savo kapelionu, kuris ten jiems tarnavo dvejus metus. Ir čia jo kunigystė spindėjo išskirtinu nuoširdumu, paslaugumu, nors sveikata nebuvo stipri.

Kai minėta raudonoji banga buvo nuritinta nuo Lietuvos žemės, kun. St. Yla vėl pasiekė Kauną, kur jo laukė ir kunigų seminarija, ir visuomenė. Jo žodis bei patirtis daug reiškė ypač jaunajai kartai, bet mažiau tesvėrė kaikiurių hierarchijai akyse. Šioje srityje jam teko ir kentėti.

Neilgai tada teko kun. St. Ylai darbuotis Kaune, nes ėmė siausti rudasis siaubas, kuris nubloškė jį drauge su visu būriu tautiečių į koncentracijos stovyklą Stutthofe, Vokietijoje. Čia jis pamatė žmonių sukurtą pragarą, kurį

vėliau aprašė savo atsiminimuose "Žmonės ir žvėrys". Net ir tokia siebiausia gyvenime, kur reikėjo kasdien kovoti už savo egzistenciją bei gyvybę, kun. St. Yla pajėgė reikštis kaip kunigas. Jis kūrė maldas, skaitė jas mirtinai išvargusiems tautiečiams, guodė juos drąsino pačia savo laikysena. Ir čia jo kunigystė buvo nesunaikinama, nors fizinis sunaikinimas buvo kasdieninė grėsmė.

Kai atėjo laisvės dienos pokario Vokietijoje, kun. St. Yla, dar ligonis, vos išėjęs iš konc. stovyklos, ėmė planuoti darbą lietuvių sielovadoje. Sustiprėjęs dirbo Vatikano įsteigtoje apaštališkoje lietuvių delegatūroje, kuriai buvo rūpintis lietuvių sielovada. Visi matė ir jautė, kad iš to žmogaus spinduliuoja pagalbūs rūpestis saviems žmonėms. Kai daug kas rūpinosi vien asmeniniais savo reikalais, kun. St. Yla dirbo kitų gerovei.

Ta pati kunigiška dvasia spindėjo iš Stasio Ylos, atvykusio Amerikon. Jis ir čia savo jėgas nukreipė į savo tautos žmones. Apsigyveno Putnamo vienuolyne kaip kapelionas, bet iš čia veikė ir tebeveikia visos Š. Amerikos mastu, rūpindamasis ir vienuolėmis, ir kunigais, ir pasauliečiais, ir jaunimu, ir spauda. Čia gimė jau ne viena knyga, bet iš visų jų puslapių dvelkia ta pati kunigiškoji dvasia, kuri nesusilpnėjo ir po 50 kunigystės metų (įšventintas 1932.V.21). Prie jos šliejasi ir kita, būtent, deimantinė amžiaus sukaktis (gimęs 1908.I.5). Ta proga dera lietuviškajai visuomenei žvilgtelėti į Putnamą ir pasveikinti žmogų, apdovanotą ir auksu, ir deimantu (beveik).

Spindėki savo dovanomis ir toliau.

Pr. G.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kiosky lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

CONISA IMÓVEIS

Instalada no Prédio "Grão Duque Vytautas" - Vila Bela

ATENÇÃO!!! CONISA IMOVEIS é uma Imobiliária amiga dos Lituanos!
VENDEMOS. COMPRAMOS. ALUGAMOS E ADMINISTRAMOS

IMÓVEIS EM GERAL

Nós oferecemos as melhores Casas e Terrenos nesta redondeza

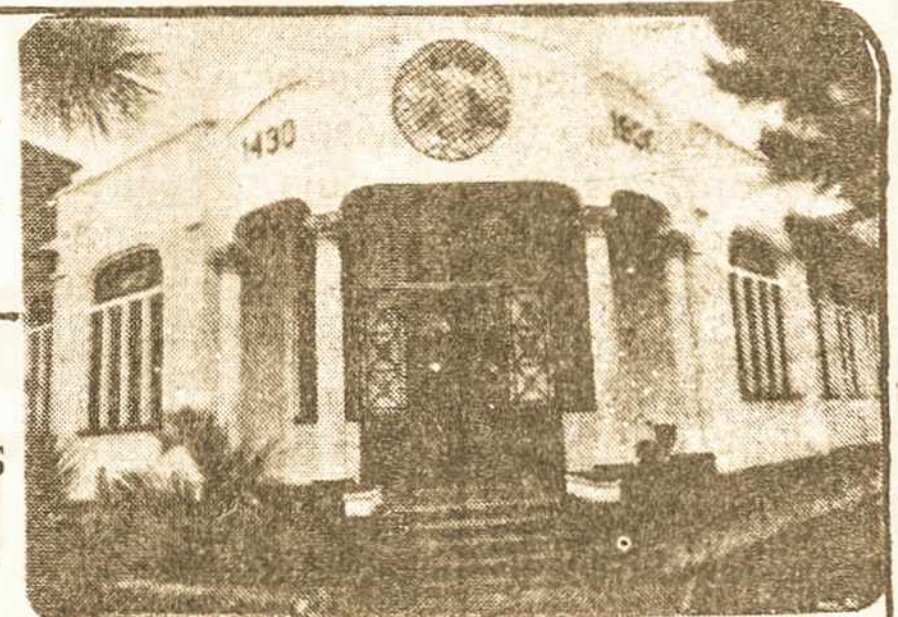
Nossos advogados lhes orientarão, com prazer, em todos os negócios Imobiliários e elaborarão os Contratos necessários.

AGUARDAMOS SUA VISITA!

Juntos tomaremos aquele Cafézinho!

Rua Santo Amásio, 327 - Vila Bela - (Esq. c/ Rua das Giestas, alt. n.º 1.090) - Creci 22.140

Fones: 274-9002 - 274-8187 - e 274-2192

Jonas Tatarūnas

TARP BUENOS AIRES LIETUVIŲ

Mano ir žmonos išvyka į Argentina turėjo dvigubą tikslą – atostogauti ir susitikti su Buenos Aires lietuviais veikėjais.

Pirmiausia aplankėm lietuvių parapiją, Avellanedoje, kur buvome priimti kun. J. Petraičio, kun. A. Steigvilos ir p. O. Kairelienės, "Laiko" sekretorės.

Nors trumpai, turėjom progos pasikalbėti apie lietuvišką veikimą. Parapijoje pastebėjom didelį judėjimą, bet vietinių. Avellanedos rajone kuris anksčiau buvo tirstai lietuvių apgyventas, daugumai persikėlus į patogesnes vietas, lietuvių lankymasis į savąją bažnyčią žymiai sumažėjo, ir taip vietiniai kas kart daugiau naudojami lietuvių parapija.

Sekmadienį dalyvavome Argentinos Lietuvių Centro 56 m. sukaktuviniuose pietuose. Centras turi dvejų aukštų gražius rūmus, su didele sale ir su visais patogumais. Kieme pastatyta nedidelė aikštė sportui. Šone statoma didelė "churrasqueira". Salėje renkasi jaunimas ir taip pat senesnio amžiaus tautiečiai, ypač pensininkai, pakortuoti ir pasidraugauti.

Pietuose dalyvavo daugiau kaip 250 dalyvių, kas rodo, kad Buenos Aires lietuviai palaiko dar didelę lietuvišką veiklą. Centras neseniai suorganizavo savo mažą jaunimo orkestrą, kuris grojo per pietus ir po jų sekusiems šokiams. Centro pirmininkas yra jaunams pažįstamas energingas veikėjas, p. Julius Mičiūdas.

Vakare kartu su p. Survilais, buvome pakviesti vakarienei p. Juanitos ir Juliaus Mičiūdų puošniam bute. Buvo gera proga aptarti ateinančių metų abiejų kolonijų dalyvavimą Lietuvių Dienose Chicagoje ir kitus bendrus mūsų kolonijų reikalus ir rūpesčius.

Priemiestyje, Lanus rajone, seniausia lietuvių organizacija, įsteigta 1914 metais, Susivienijimo Lietuvių Argentinoje, turi taip pat erdvas patalpas. Šiai organizacijai vadovauja pasižymėjęs dar jaunas veikėjas Hektoras Levnavičius. Dėl laiko stokos, negalėjome jos aplankyti, bet sužinojome, kad Susivienijimas stato savo nariams puikų maudymosi baseiną. Kas mus stebina, tai kad šios organizacijos valdyba sugėba tokį didelį užsimojimą tik savo narių aukomis ir išleistų loterijų pelnu.

PADĖKA

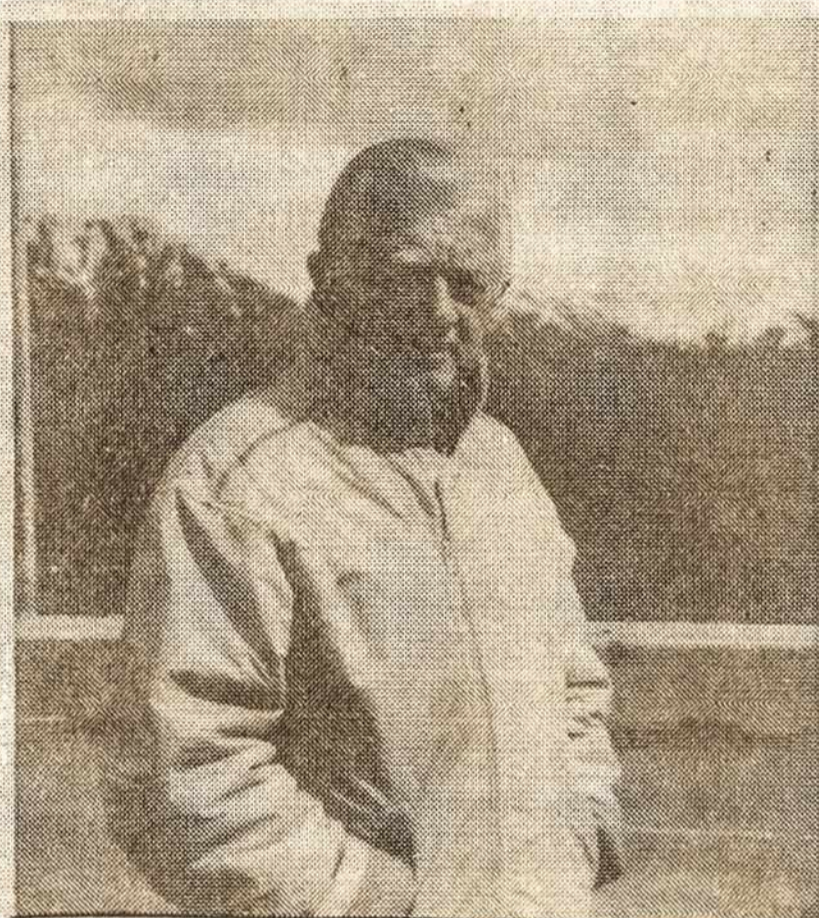
Mano mylimai žmonai

ELENAI RICKEVIČIŪTEI PIEPERIENEI

mirus

širdingai dėkoju tėvams saleziečiams, ypač kun. P. Rukšui už velionies lankymą ir religines apeigas, Jonui ir Romildai Buitvydams už paslaugas sunkioje valandoje ir visiems kurie dalyvavo laidotuvėse ar pareiškė užuojautą.

Julijus Pieper

Jonas Tatarūnas Argentinoj

Sekančią dieną lėktuvu išvykom į garsią Bariloche žiemaveitę, tarp Andų kalnų ir didžiulio ežero. Verta aplankyti šią vietovę, panašią į Šveicarijos Alpių kalnus. Teko "teleferiku" užkopti į snieguotas kalnų viršūnes ir pasižavėti sniegu, mums tropikų gyventojams, tikra staigmena. Aplankėm taip pat gražiąją Viktorijos salą ir kitas turistines vietas. Norėčiau patarti galvojančiams vykti į šią vietovę, pirkti lėktuvu ir ekskursijų bilietus jau atvykus į Buenos Aires, nes perkant Sanpaulyje, išeina daug brangiau.

Grįžę iš Barriloche, aplankėm p. Čikštus, ir jų neseniai pirktą labai gražią vasarvietę, Buenos Aires priemiestyje. Jonas Čikštas ilgametis Argentinos lietuvių veikėjas, buvo per 10 metų Alost pirmininkas. Dar kartą turėjome progos susižavėti ponios Vandos ir Jono Čikštų nuosirdumu..

Viešbutyje mus aplankė p. Leopoldas Stankevičius Alost pirmininkas. ALOST, yra Argentinos Lietuvių Organizacijos ir Spaudos Taryba ir ji atstovauja Argentinos Lietuvių Krašto Bendruomenę. Turėjome su p. Leopoldu

Stankevičium naudingą pasikalbėjimą, aptardami mūsų organizacijų rūpesčius ir ypač ateinančių metų dalyvavimą Pasaulio Lietuvių Dienose ir jaunimo dalyvavimą V Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongrese.

Priėjome prie išvados, kad mūsų rūpesčiai ir lietuviybės išlaikymo sunkumai yra panašūs visuose Pietų Amerikos kraštuose ir dėl to vieningai turėtume pristatyti mūsų pageidavimus ateinančiam PLB Seime.

Argentina pergyvena sunkų ekonominį laikotarpį. Aukšta infliacija ir mažą pezo vertę labai pasunkina išvykimą į užsienį. Dolerio vertė apie 40.000 pezų, judoj rinkoj, 57.000. Vieno kruzeiro vertė, 100 pezų, judoj rinkoj, 130 pezų. Tokioj nepastovioj ekonominėj situacijoj, neįmanoma ką konkrečiai planuoti, taip kaip pas mus. Dėl to, geriau dar palaukti; vėliau turėsime vėl pasitarti apie galimybę išnuomoti "charterį" Brazilijos, Argentinos ir Urugvajaus II PD ir V PLJK dalyviams, kad kelionė išeitų pigesnė.

Susitikom taip pat su p. Pranu Ožinsku, "Argentinos Lietuvių Balso" redaktorium ir su p. Adomu Burba, Senelių Židinio pirmininku, ir Alost išdininku, su kuriais turėjome naudingus pasikalbėjimus lietuviško veikimo reikalais.

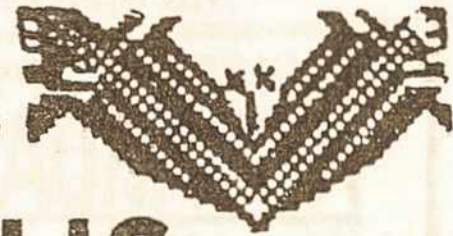
Visą laiką mus globojo p. Dulce, Bernardas ir Hektoras Survilai. Ponai Survilai yra iš žymiausių modistų Buenos Aires mieste. Jie mums surengė savo puošniam apartamente puikias išleistuves.

Sužavėti Argentinos lietuvių vaišingumu, grįžom patenkinti savo kelione ir su gražiais prisiminimais. Argentinos lietuviams bičiuliams širdingas lietuviškas AČIŪ.

● Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

**PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

Dirigido pelo G.A.L. Coord. Hercules Celešauskas

INFORMATIVO DA JUVENTUDE

ACONTECEU...

ALMOÇO

Domingo mais um tradicional Spaudos Balius (Almoço para incentivar nossa imprensa).

O número de presentes foi considerável e a comida típica lituana (pepino, sopa rukštele, repolho, etc.) estava por demais requintada e saborosa, mostrando que as nossas cozinheiras realmente prepararam com carinho. Foi um alegre domingo onde a sociedade lituana aproveitou para rever e conquistar novos amigos.

Parabéns aos organizadores e colaboradores.

BAZAR

Terminou domingo mais um Bazar promovido pelas Senhoras Católicas Lituanas.

Quem não aproveitou as boas idéias e os preços para os presentes de fim de ano e mesmo para casa, só mesmo no ano que vem.

Parabéns às organizadoras que com carinho trabalharam para que o Bazar tivesse as mais variadas prendas e comidas típicas.

RADAR

Com tristeza reparamos, que aquela juventude, que pelas páginas de "ML", se comprometeu reativar a colônia, não participou no Almoço da Imprensa, como também não ajudou vender os convites.

Sabemos que a imprensa é um dos meios mais importantes para manter a colônia viva.

Não devemos somente aproveitar da imprensa, mas também ajudá-la.

A participação da juventude na nossa festa, mostraria que a juventude compreende a importância do jornal, valoriza e ajuda o mesmo.

"M.L."

ESPORTE

TIME FEMININO

As meninas tiveram o primeiro encontro esportivo, no mesmo horário do jogo dos rapazes.

Pretendem começar com volei e handball, e esperam adesões.

PING-PONG

Os mesmos atletas, após o futebol, realizaram um campeonato interno de Ping-Pong.

É a juventude lituana mostrando sua garra esportiva.

NEMUNAS EM PLENA AÇÃO

Aos interessados o grupo de danças "Nemunas" está ensaiando com muito afinco.

O próximo ensaio será na sede de Sajunga, na Rua Lituânia, nos horários das 10:00 ao 12:00 horas e para os antigos "Nemunie-tės" das 16:00 às 18:00 horas, aos domingos.

Parabéns

PARABÊNS.

À jovem Irena Martinaitis que assumiu a coordenação do grupo de danças "Rūtelė".

Desejamos sucesso para a jovem instrutora, que recentemente concluiu um curso especial de danças lituanas, nos Estados Unidos.

Com carinho
o pessoal do "MES"

ENSAIO DO RŪTELĖ

Neste dia 21, domingo, o grupo folclórico lituano Rūtelė retomou suas atividades sob nova direção, contando com Irene Martinaitis na coordenação geral.

Convidamos todos os jovens para participarem dos ensaios que se realizarão todos os domingos, a partir das 14:00 horas.

REUNIÃO DOS ESCOTEIROS

O G.E.L. Palanga convida os que querem conviver com a natureza e aprender um pouco mais sobre a Lituânia, a participarem das reuniões que se realizam todos os sábados a partir das 9 horas.

Para maiores informações telefonem para: 274-0617 (falar com Jonatas) ou para 272-8479 (falar com Márcia).

POLUIÇÃO E ALIMENTAÇÃO

JONAS BUDRECKAS chegou ao Brasil lá pelos idos de 1947. Nessa mesma época empregou-se como Administrador da Fazenda Santa Amélia localizada no pequeno município paulista de Mairinque, próximo da Capital. Lá vive até hoje.

Há longo tempo, constatou, pela sua experiência, estar o Homem contaminando-se através da alimentação.

Passou, então, a dedicar-se à pesquisa sobre a poluição existente na agricultura.

Participa de seminários e reuniões, e embora afastado da colônia, faz questão de identificar-se como lituano.

Participu, no auditório das "Folhas", em maio do corrente, do debate "Partidos-Meio Ambiente", prestando depoimento científico acerca da agricultura biológica no Brasil.

Recentemente a "TV GLOBO" realizou entrevista e filmou seus trabalhos, considerando-os de importância nacional apresentando a reportagem em todo território brasileira através do programa "Globo Rural".

A reportagem revelou tratar-se de tecnologia avançada no preparo de adubos orgânicos vivos, os quais nutrindo as plantas protegem-nas contra pragas e doenças. São, portanto, adubos bio-orgânicos.

Graças a esse processo, já se pode falar em produção de alimentos naturais em larga escala, sem uso de venenos.

Esperamos que o trabalho de JONAS BUDRECKAS continue a ser apoiado pelas autoridades competentes e se transforme no passo inicial na luta contra a poluição agrícola, tão maléfica à saúde humana.

Cumprimentamos JONAS BUDRECKAS que possui uma alma lituana e um coração brasileiro, pelo magnífico estudo que vem realizando, e desejamos a continuação dessa obra em prol de uma saúde cada vez melhor para a Humanidade.

P.O.B.

O mais belo adesivo que até agora foi colocado no seu automóvel. Pode ser adquirido na Paróquia de São Casimiro na Moóca — rua JUATINDIBA, 28. Agora também em tamanho menor.

Mūsų Motinai, Senelei, Prosenelei ir Uošvei,

A A KLEMENTINAI VALAVIČIENEI,

užbaigus Viešpatyje savo gyvenimo kelionę 1982 m. lapkričio mėn. 21 dieną, visiems, kurie mūsų liūdesio valandoje parodė meilę, užuojautą ir palydėjo Velionę į Getsemani kapines, nuoširdžiausiai dėkojame.

Henriko ir Jono Valavičių šeimos
Aleksandro Boguslausko šeima
Aldona Valavičiūtė

7-tos dienos šv. Mišios įvyks V. Zelinoje, šv. Juozapo parapijos bažnyčioje šeštadienį, 9 val. ryto. lapkričio mėn. 27 dieną 1982 m.

MŪSŲ MIRUSIEJI

KAZYS PRANAİTIS

tragiškai žuvo suvėžytas automobilio lapkričio 13 d. Kazys Pranaitis turėjo 74 metus ir buvo gimęs Raudondvaryje prie Kauno. Brazilijon atvyko 1926 m. ir pradžioj gyveno Mokok ir dirbo kaip mechanikas vėliau tapdamas Buffalo elektrinių motorų sekcijos viršininku. Paskutiniu laiku gyveno V. Emoj. Ilgą laiką buvo Sąjungos narys ir jos išdininkas. Žmona Vanda sūnūs Gilbertas ir Reginaldas bei duktė Valeria skaudžiai pergyveno šią staigią vyro ir tėvo mirtį.

Velionis buvo pašarvotas V. Alpinos kapinių koplyčioje ir religines apeigas atliko kun. Feliksas Jakubauskas. Buvo palaidotas tose pačiose kapinėse. 7-tos dienos mišios buvo šeštadienį, lapkričio 20 d. N. S. Aparecida bažnyčioj, V. Emoj. 30-tos dienos mišios bus šv. Kazimiero parapijos koplyčioj gruodžio 11 d. 19 val.

SKAITYK IR PLATINK
"MŪSŲ LIETUVA"

ATA

ONA KEMEKLINĖ

Lapkričio mėn. 19 d. 3-čia val. ryto "João XXIII" ligoninėje pasimirė senelė Ona, sulaukusi 101 metų amžiaus. Sulig jos prašymo, tą pačią dieną buvo pergabenta į "Crematorio" Vila Alpinoje ir po 48 valandų, kaip nustatyta "Crematorio" taisyklėse, atlikus religines apeigas, kūnas buvo sudegintas ir pelenai perduoti jos anūkui Rikardui.

Per Vėlines, senelė Onutė pati savo akimis matė, kaip jos dukters Brūnos kapas tebestovi apleistas iki šiai dienai ir be galimybės būti kartu palaidotai, prašė jos kūną sudeginti, negu išsėtis, kaip jos dukra, apleistame kampelyje, kur net ir kukliausio kryžiaus ženklą nesimato.

Senutė Ona buvo kilusi iš Vyžonių valsčiaus ir miestelio, Ukmergės apskr., kuklioje ūlyčios trobelėje. Vos šiek tiek prasimokinusi rašyti ir skaityti, išvyko į tuometinės Caristinės Rusijos sostinę Petrapilį. Ten apsigyveno ir dirbo, nes ten gyveno jos vienas brolis ir daugiau lietuvių, ypač iš to krašto. Pramokusi siuvimo amato, tapo gera siuvėja ir pateko į suvienytas siuvyklas įvairių mokyklų netoli Caro rūmų, kuriuose buvo gaminami rūbaitų mokyklų auklėtiniais. Tose mokyklose mokinosi didžiūnų vaikai, tai Onutei nekartą yra tekę lydėti net Caro dukteris. Tai tokio pasitikėjimo savo rimtumu ir padorumu ji buvo pasiekusi, nors lietuviai, taip vadina mi "Litovci", buvo skaitomi nepatikimais, kaip revoliucionieriai, nes jau keletą kartų buvo pasipriešinę rusų primestai vergijai Lietuvoje ir reikalavo laisvės ir nepriklausomybės.

1918 metais grįžusi į Lietuvą, neilgai ten tepasiliko. Mažyčiame ūkelyje visai šeimai buvo sunku pragyventi,

o padoresnio darbo nualintoje Tėvyneje buvo sunku gauti. Tai 1928 metais, savo lėšomis, atvyko Brazilijon, kartu su vyru ir dukra Brūna. Vyras mirė gerokai anksčiau, o duktė Brūna vėliau "kankinės" mirtimi ir palaidota "Quarta Parada" kukliausiam tu kapinių kampelyje.

Po dukters mirties Onutė buvo begaliniai persekiojama moraliai ir fiziškai pasilikusio žento (italų kilmės) ir tik dėka porai gerų draugų, ji buvo išgelbėta iš tos inkvizijos. Pagyvenusi keletą dienų pas vieną iš savo išgelbėtojų, Dr. A. Sliesoraitį, ji buvo priimta galutinai globai ir apsigyvenimui Marijos ir Juozo Čiuvinskų šeimoje, kur išgyveno beveik 3 metus iki pat mirties. Čia ji buvo globama ir skaitoma kaip tikras šeimos narys ir vis tik iš meilės artimui.

Nežiūrint į visą atidžiausią priežiūrą, metai pradėjo daryti savo įtaką. Ir šiomis dienomis, patikrinus jos sveikatos stovį, daktaras patarė skubiai paguldyti "João XXIII" ligoninėn, kur susidarius organizme įvairioms problemoms, širdis neatlaikė, sustojo plakusi ir ji mirė nuo "infarto fulminante".

Onutė buvo puiki lietuvė, mylėj savo Tėvynę ir iki mirties pasiliko lietuvė, nes išliko nenaturalizuota. Iki pat mirties turėjo šviesiausią atmintį ir pilną protavimą. Ir prieš išvežant ligoninėn, dar kartą paprašė, kad jos kūnas būtų sudegintas, todėl ir buvo išpildytas jos paskutinis pageidavimas.

Tegul Dievulis bus Jai mielaširdingas, nes ji buvo pavyzdinga ir gera katalikė.

(Apie jos ir dukters, kaipo kankinių gyvenimą, parašysiu vėliau).

Kapit.J. Čiuvinskas

MŪSŲ ŽINIOS

DĖMESIO

Gruodžio 12 dieną, 19:00 valandą, sekmadienį bus šventos mišios, Vila Zelinos bažnyčioje, Dievo Motinos garbei, užbaigai šių lietuviškų Marijos Metų.

Kviečiami, visi kurie per 25 metus buvo įsirašę tiek į merginų, kiek į vaikų eiles.

Giesmė, kuri buvo giedama per Šv. Marijos vainikavimą, gegužės mėnesį.

VAINIKAVIMO GIESMĖ

Šiandien suklaupę prie Tavęs
O Motin maloniausia.

Šiandien aukojam Tau save,
O Motina brangiausia.

Pažvelk, Marija Motin, mūs
Į savò vaikelius,

Priimk visus mus šiandien
Globon savojon.

Iš dangiškojo sosto,

Marija Motin mūsų,

Atkreipk į mus akis,

Atjaušk visų vargus.

Mes žinom, kad neverti esam
Tavo širdies,

Vienok, mus neapleiski

Laikyki prie savęs.

Priimk šį gėlių vainiką

Tu dangaus Karaliene.

Jame Sau rasi supintą

Karščiausią mūsų meilę.

Būk Karalienė mus širdžių

Per Amžių amžius.

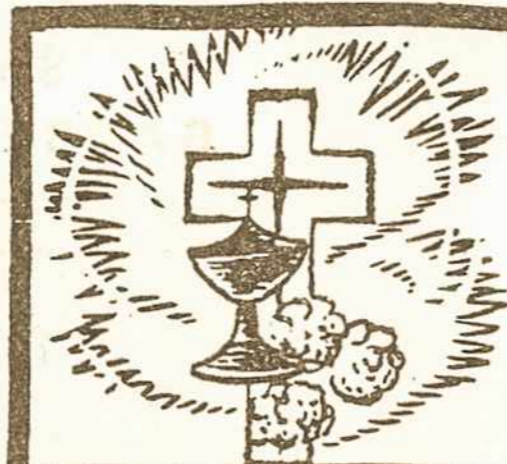
MARIJOS METAI

Šv. Juozapo Parapijos pirmosios Sodalietės (Filhas de Maria).

Vila Zelinoje, gruodžio mėnesį, 1939 m., buvo įsteigta pirmoji merginų religinė organizacija, vadovaujama Seselės Marijos Marcelinos. Ji turėjo dvasios vadą — Kun. Pijų Ragažinską. Po šešerių mėnesių, 1940 m. gegužės 12 d., 12 kandidatų padarė pasižadėjimą Švenč. Dievo Motinai Marijai.

Kas šeštadienį, 6 valandą vakaro, bažnyčioje buvo kalbama Švenč. Marijos Nekalto Prasidėjimo malda, lietuvių kalboje. Ir visos kitos apeigos būdavo lietuvių kalba. Vėliau įsigaliovo portugalų kalba.

Ksavera Petrokaitė

Mirus

OLGAI URBONAITEI ILGŪNIENEI,

reiškiame nuoširdžią užuojautą a.a. Olgos motinėlei Onai ir broliui Vytautui su šeima.

Vytautas ir Eugenija Bacevičiai

Nuotraukoje matomos pirmosios organizacijos narės. Pirmoje eilėje — iš kairės į dešinę: Janė Zakarevičiūtė (dabar seselė Kristina), a.a. Bronė Petraitytė, Ana Zakarevičiūtė, Ana Rutkauskaitė, Joana Askinytė (seselė Bernarda), Vanda Juskėnaitė. Antroje eilėje: Marija Kleizaitė, Jieva Kosaitė, Ksavera Petrokaitė, a.a. Bronė Butrimaitė. Elza Šlapelytė, Birutė Madzekevičiūtė.

"LIETUVIŠKŲ PARAPIJŲ METŲ" — GERAI UŽBAIGAI

Dievui duodant, dar prieš Kalėdas bus lankomi São Paulo Valstijos Šiaurėje gyvenantieji tautiečiai.

Jei kas turėtų giminių ar šiaip tikrų adresų mūsų žmonių gyvenančių — Araraquara, Olimpia, Barretos, Ribeirão Preto, Franca, São José do Rio Preto, Votuporanga, Fernandopolis — ar tų išvardintų vietovių artumoje — prašome pranešti asmeniai ar raštu, ar net telefonu: 273-0338 — Šv. Kazimiero Parapijai.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Kazys BACEVIČIUS	Cr.2.500,00
Ignas PULVIKIS	Cr.2.500,00
Kazys KAIRYS	Cr.2.500,00
Petronėlė NAKVAZAS	Cr.2.300,00
Antonia VIDMANTIENĖ	Cr.3.000,00
Viktoras JOVAIŠAS	Cr.3.000,00

Konstancija PAVILAVI-

ČIENTĖ Cr.2.300,00

Juozas SKURKEVIČIUS Cr. 2.500,00

Walter GALECKAS Cr.5.000,00

Stefania SALDIENĖ Cr.2.300,00

Algimantas SALDYS Cr.4.600,00

Pijus BUTRIMAVIČIUS Cr.3.000,00

Jonas JODELIS Cr.3.000,00

Stasys TRUČINSKAS Cr.2.300,00

Danutė Sauka GRUNAU-

ER Cr.3.000,00

ŠALPOS RATELIS

Prie Šalpos Ratelio savo jnašais prisidėjo (iki 1982.XI.24):

Jonas Jakatavisky (mėnesinė) . . .

Cr.2.000,

Kazimieras Bacevičius. . . Cr.1.500,

N.N. Cr.15.000,

Sąjunga-Aliança L.B. (už 3 mėn.)

Cr.30.000

Dosniems šelpėjams gili padėka. Lai Viešpats jiems gausiai atlygina!

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

SPAUDOS PIETŪS

ir šiemet susilaukė daug dalyvių. Širdinga padėka nenuilstamam ir dosniam spaudos rėmėjui KUN. JUOZUI ŠEŠKEVIČIUI ir visiems padėjėjams — padėjėjoms už gerus pietus ir patarnavimą. Išsamesnis Spaudos Šventės aprašymas bus sekančiame ML numeryje.

LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ ŽINIAI

VISUOTINAS BENDRUOMENĖS NARIŲ SUSIRINKIMAS

šaukiamas šių metų lapkričio mėnesio 28 dieną 17 val. (tuoj po Lietuvos mišių) jaunimo namuose.

Programoje Valdybos pranešimai
Naujos valdybos rinkimai.

Kandidatus į naują valdybą prašome pasiūlyti raštu iki lapkričio 18 dienos.

L.K.Šv.J.B. Valdyba savo posėdyje įvykusiam š/m. lapkričio 3 dieną, nutarė, kad bendruomenės nariai užsimokėję nario mokestį už 1979 metus, bus laikomi bendruomenės nariais, jeigu užsimokės nario mokestį už 1982 metus. (Už 80 ir 81 jie bus nuo mokesčio atleidžiami). Nariai nustoje mokėti nario mokestį prieš 1979 metus, jei norės būti bendruomenės nariais, turės paduoti prašymą įstoti iš naujo.

Angela Joteikaitė
sekretorius

K.J. Šeškevičius
pirmininkas

SARAŠAS KANDIDATŲ Į LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS VALDYBĄ

Pirmininkas — Kun. Juozas Šeškevičius
Vice-pirmininkas — Prel. Pijus Ragažinskas

I. Sekretorius — Aldona Černiauskaitė
Fernandes

II. Sekretorius — Vytautas Bacevičius

I. Išdininkas — Angelina Tatarūnienė

II. Išdininkas — Vytautas Tumas

Turto Globėjas — Jonas Jodelis

Nariai: — Angela Joteikaitė
Leonardas Mitrulis

Revizijos Komisija

Magdalena Vinkšnaitienė
Pijus Butrimavičius
Vincas Banys

M I Š I O S

7-tos dienos mišios už ONA KEMEKLINĘ bus sekmadienį, lapkričio 28 d. 8 val. ryto šv. Kazimiero par. koplyčioj.

PARĖMĖ MŪSŲ LIETUVĄ

Spaudos Šventės proga ML parėmė mūsų bendradarbis Alfonsas D. Petraitis Cr\$. 5.000,00 auka. Širdingas ačiū mūsų bendradarbiui ir prašymas toliau bendradarbiauti su ML. Alfonsas Petraitis yra PASAULIO LIETUVIO (JAV) ir ŠALTINIO (Anglijoj) korespondentas.

Advokatas Aleksas Kalinauskas aukojo Cr\$. 300,00 ir su ponija dalyvavo Spaudos Šventėje. Heinz Walter ir Danutė Sauka Grunauer negalėdami dalyvauti šventėje pasiuntė prenumeratos mokestį už 83-čius metus ir pridėjo Cr\$. 2.000,00 auką.

Širdingas ačiū mielam advokatui ir ponams Grunauer. ML administracija taip pat dėkoja pietų bilietų platintojams: Vyry Brolijos nariams, Marijai Stankūnienei iš C. Verde, Magdalenai Buitvydienei iš Moinho Velho, Alfonsui Kublickui iš ABC, Albinui Budrevičiui iš Pq.das Nações, Petru Žarkauskui iš V. Anastácio, BLB-inės pirmininkui Jonui Tatarūnui ir Sąjungos pirmininkui Aleksandriui Bumbliui.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Liudas RALICKAS	Cr. 3.500,00
Elena VIDMANTAS	Cr. 2.300,00
Pranas SAKAVIČIUS	Cr. 2.300,00
Povilas PIPIRAS	Cr. 3.000,00
Petras ŽARKAUSKAS	Cr. 3.000,00

VENDE-SE

NA ESTÂNCIA LITUANIKA

TERRENO DE 1000 m².

Fone: 274.0851 — Dona Ana

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANÇA

VALDYBA, kviečia Tamstą atsilankyti į Sąjungos - Aliança.

51 METŲ ŠVENTĖ

kuri įvyks 1982 met. Lapkričio mėn. 27 d. 20 v. organizacijos būstinės salėje Rua Lituânia, 67 São Paulo. Šventės programa: Oficialioji dalis — šventės ir Bibliotekos atidarymas — meninė dalis ir svečiams vaišės (kokteilis).

Laukiame Tamstos malonaus atsilankymo. Iš anksto dėkojame.

PASTABA — Svečiai ne nariai, prašom savo buvimą patvirtinti telefonais: 93-5470; 274-5116.

MEČYS PALECKIS JR.

Mielam spaudos rėmėjui širdinga padėka ir geriausi linkėjimai

Administracija

VARDAN TEISYBĖS

Dar kartą galėjome pastebėti mūsų kolonijoje organizacijų veiklos kalendoriaus trūkumą. Lankantis L.K. Moterų Draugijos bazare man buvo lyg priimta, kad tuo pačiu laiku buvo Spaudos pietūs ir Moterų bazaras. Turiu viešai pareikšti, kad Spaudos pietums salę ir talkininkus nevisuomet galima gauti, tai ir datą kaitelioti negalima. Iš kitos pusės apie Spaudos Šventę pranešimas buvo paskelbtas anksčiau, negu bazaro. Darosi išvada, kad bazaro organizatorės ML neskaito ar neduoda tinkamos vertės savo spaudai. Mūsų savaitraštis, kurį daugelis vadina "laikraštuku" ar tai iš simpatijos, ar dėl jo mažo formato, yra gal didžiausias mūsų kolonijos gyvybės ženklas. Jį turėtų visi mylėti, palaikyti ir tokiom progom, kaip metinė šventė, dalyvauti.

Šalia šio nemalonaus fakto, kurį jaučiau pareigą viešai paskelbti, buvo ir džiuginančių momentų. Nors bilietai buvo pradėta pardavinėti tik savaitę prieš pietus ir nors pasitaiko beveik kasmet nusiskundimų, kad pietūs prasti, vistiek tie patys žmonės kasmet suvažiuoja ir pietuose dalyvauja. Pagaliau jų pagrindinis tikslas yra noras paremti mūsų spaudą. Kaip daugumas po pietų dar užėjo į bazarą, taip ir Moterų Draugija galėjo dalyvauti pietuose. Tai, manau, būtų išėję į naudą visiems.

K.P. Rukšys

BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NEBUS SAJUNINGOS TAUTOS!

